

ת"פ 60020/01/16 - מדינת ישראל נגד חליל חליל

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 60020-01-16 מדינת ישראל נ'
חליל(עציר)
15 מרץ 2016

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

חליל חליל (עציר)

נוכחים:

מטעם המאשימה - עו"ד ניר עמלי

מטעם הנאשם - הובא וע"י עו"ד שאדי משעור - מהסנגוריה הציבורית

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בו מיוחסות לו עבירות של **כניסה לישראל שלא כדין** לפי סעיף סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, **והתחזות לאדם אחר במטרה להונות** (מספר מקרים) לפי סעיף 441 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם, אשר הינו תושב כפר עאנין הנמצא בשטחי אי"ש, נכנס לישראל עובר למועד מעצרו ולן באזור טמרה, בלא שהייתה ברשותו אשרה או היתר לכניסה ושהייה בתחומי מדינת ישראל, ואף לא אישור עבודה בתחומה. בתאריך 27.1.16 הבחין שוטר בנאשם בסמוך למכולת בכפר מג'אר. בתגובה לבקשת השוטר כי יזדהה בפניו השיב הנאשם כי אין ברשותו תעודת זהות וכי הינו תושב ג'נין בשם מוחמד תיסיר חליל, ואף הציג לשוטר אישור שהייה ועבודה במרחב התפר על שם מוחמד, אשר תוקפו פג בתאריך 17.3.14. בהמשך, לאחר שהנאשם נעצר והובל לתחנת המשטרה בטבריה, אמר השוטר לנאשם כי האישור שהציג בפניו אינו על שמו ובתגובה השיב הנאשם כי האישור שייך לאחיו.

בהמשך אף ציין הנאשם כי שמו אכן אינו מוחמד תיסיר חליל אלא אמיר ג'מאל עיד, וכך אף הציג עצמו בפני חוקרי המשטרה אשר חקרו אותו ואף בפני בית משפט השלום בטבריה עת הוגש כנגדו כתב האישום. רק לאחר שנודע לקצין בשירות בתי הסוהר, במסגרתו הוחזק הנאשם במעצר, כי הנאשם מתחזה לאחר בשם אמיר עיד, נחקר הנאשם בשמו האמיתי והודה כי התחזה לאחר.

טענות הצדדים:

3. בטיעוניה לעונש, הדגישה המאשימה את חומרת העבירות, את חשיבות האינטרס המוגן על ידן וכן את נסיבותיו החמורות של המקרה דנן, בו הנאשם פעם אחר פעם, בעודו שוהה בישראל שלא כדין, ניסה להונות איש חוק ואף את בית המשפט תוך שהוא עוטה פשוט זהויות שונות. לטענת המאשימה כניסתם של בלתי מורשים לשטח מדינת ישראל בתקופה זו בה המצב הביטחוני רעוע, מחייבת ענישה מרתיעה לשם שמירה על הערכים המוגנים בעבירות הללו. המאשימה סבורה כי מתחם הענישה ההולם לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 7 ל - 24 חודשי מאסר בפועל; וכן מאסר מותנה וקנס כספי. לנוכח האמור, עותרת המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר ברף העליון של מתחם זה, וכן עותרת להפעלת המאסר המותנה התלוי נגדו, למשך 3 חודשים, במצטבר, בצירוף מאסר מותנה מרתיע וקנס משמעותי.

4. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם בן 22, הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר. לדבריו הנאשם נכנס לישראל לצורכי פרנסת משפחתו המונה 15 ילדים, כולם מובטלים, וכדי שיוכל לממן את חתונתו הקרבה. לדבריו, נפסק, כי המצב הביטחוני אינו מצדיק החמרה בעונש. עבירת ההתחזות הינה עבירה נלווית אשר נועדה להכשיר את הכניסה הבלתי חוקית לישראל. לדבריו, מתחם הענישה ההולם את נסיבותיו המקרה נע בין 2 עד 5 חודשי מאסר בפועל. לנוכח נסיבות האישיות של הנאשם, עתר סנגורו להפעיל את המאסר המותנה בחופף, ככל שייגזר עליו מאסר בפועל.

5. הנאשם בדברו הודה שטעה, התנצל על כך והתחייב שלא יחזור על כך.

מתחם העונש ההולם:

6. כבר דובר רבות אודות החשיבות בשמירה על גבולותיה של מדינת ישראל ופיקוח על הבאים בשעריה. האינטרס הציבורי של שמירה על בטחון המדינה ושלוש תושביה, המגולם בעבירות של כניסה שלא כדין מורה כי יש למנוע כניסתם של אלו שלא הורשו לכך (רע"פ 3173/09 פארג'ין נגד מ"י (5.5.09)).

7. ברע"פ 4088/13 הדרי נ' מדינת ישראל (11.6.2013) וברע"פ 3683/13 חושיה נגד מדינת ישראל (4.8.2013) אמר השופט שהם, בהתייחס למתחם הענישה בעבירות שהיה שלא כדין:

".... בדבריי אלה, אין כדי לקבע את מתחם הענישה אשר אוזכר על ידי בית המשפט המחוזי, שכן קביעת המתחם הינה תלויה נסיבות אותן יש לבחון, בכל מקרה ומקרה, ואין לשלול את האפשרות כי ניתן יהיה להסתפק, במקרים המתאימים, גם בעונש מאסר מותנה".

במקרה שלפניי יש לקבוע את המתחם ההולם לביצועה של עבירת הכניסה ביחד עם עבירות ההתחזות שנלוו אליה.

8. התחזותו של הנאשם בפני השופט פעם אחר פעם, אינה עניין של מה בכך. יש בה כדי ללמד על אי מוראו של הנאשם מרשויות אכיפת החוק והדברים מקבלים משנה תוקף לאור העובדה שהנאשם כבר הורשע בעבר בעבירות של שהייה בישראל שלא כדין. מתיאור העובדות נראה כי התחזותו של הנאשם לאחר, נועדה לשם הערמה על השופט שעצר אותו ואף על חוקריו עת הובא לתחנת המשטרה. אף כי נוטה אני להסכים עם בא כוח הנאשם כי ניתן להתייחס להתחזות הנאשם בפני השופטים כעבירות הנלוות לשהייתו שלא כדין בישראל וכדי לחמוק מאימת הדין, לא אוכל לקבל טענה זו באשר להתחזותו כאחר בפני בית המשפט לאחר שהוגש נגדו כתב האישום. בכך, אף עשה הנאשם ניסיון להכשיל את ההליך השיפוטי כנגדו.

9. אין המדובר בעבירת התחזות המצויה ברף חומרה נמוך לסוג זה של עבירות. עבירות ההתחזות המיוחסות לנאשם אשר בוצעו כלפי השופטים, בשעה שהנאשם הציג בפני השופט היתר שהייה ועבודה השייך לאחר בכוונת מרמה, נחקר על ידי חוקריו בזהות שגויה ובהמשך אף לא נרתע מלנסות להונות את בית המשפט, מחייבות ענישה מרתיעה והולמת.

10. עבירת ההתחזות לפי סעיף 441 לחוק העונשין היא עבירת עוון, שעונשה שלוש שנות מאסר. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת לגבי עבירה זו מלמדת כי במקרים מעטים בלבד, הוגשו כתבי אישום בגינה, ללא צירוף עבירות נוספות וחמורות יותר.

11. סקירה של פסיקת בתי המשפט במקרים בהם הורשע הנאשם בעבירה של שהייה שלא כדין בצירוף התחזות, מעלה כי ברוב המקרים בהם היה הנאשם חסר עבר פלילי, גזר בית המשפט עונשי מאסר בפועל לתקופה קצרה, כמפורט בדוגמאות שלהלן:

בת.פ 456370-02-12 **מדינת ישראל נ' דראמנה** (27.2.12) הוטלו 7 ימי מאסר וכן מאסר על תנאי.

בת.פ 1849-08-10 **מדינת ישראל נ' גרייב** (5.8.10) הוטלו 31 ימי מאסר וכן מאסר על תנאי.

בת.פ 28710-08-10 **מדינת ישראל נ' עדס** (23.8.10) הוטלו 11 ימי מאסר וכן מאסר על תנאי.

בת.פ 55788-01-12 **מדינת ישראל נ' כעאבנה** (21.2.12) הוטלו 50 ימי מאסר וכן מאסר על תנאי.

במקרים בהם המדובר בנאשם בעל עבר פלילי, שהורשע בעבירות של שהייה שלא כדין והתחזות, נוהגים בתי המשפט להטיל עונשי מאסר למשך מספר חודשים, ובייחוד כך הדבר, שעה שקיים מאסר על תנאי שהוא בר הפעלה (ראו לדוגמא: ת.פ 36619-08-10 **מדינת ישראל נ' צאיל** (16.9.10); ת.פ 635-07-10 **מדינת ישראל נ' איהאב** (8.8.10); ת.פ 32233-01-10 **מדינת ישראל נ' זין** (14.3.10))

יש לזכור כי כל גזרי הדין שמניתי, ניתנו בטרם ניתנה החלטת בית המשפט העליון הנ"ל, בעניין הדרי.

12. ברור הוא כי מדרג ענישה מאוזן, אשר יתייחס לחומרה האבסולוטית של העבירות, מחייב כי הענישה שתוטל על נאשם שביצע עבירת שהיה שלא כדין בצירוף עבירות התחזות, תהא חמורה מזו שתוטל על מי שביצע שהיה שלא כדין, בלבד. לכן, המתחם שנקבע בהלכת אלהרוש (רע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל, מיום 8.12.14) אינו רלוונטי לענייננו.

אף בהתאם להלכת רע"פ 3173/09 פארג'ין נגד מדינת ישראל, אין מקום להימנע, בדרך כלל, מהטלת מאסר בפועל, במקרים בהם המדובר בשהייה שנייה (ויותר) שלא כדין:

**"....בלא נטיעת מסמרות נאמר, כי בהנחה שהמדובר בשהייה שנייה בישראל
שלא כדין (ועל הראשונה כנמסר אין ממהרים להעמיד ככלל לדין), העונש הראוי
הוא עונש מאסר בפועל, למעט במקרים שנוסבותיהם האישיות חריגות, כגון חולי
אקוטי במשפחת הנאשם."**

13. במצב זה, הצגת מתחם ענישה הנע בין 7 ל - 24 חודשי מאסר בפועל, כפי שהוצג על ידי המאשימה, שהוא מתחם חמור פי כמה מן המקובל והנהוג, הינו מחמיר יתר על המידה.

לפיכך, בהתחשב בפגיעה הרבה בערכים המוגנים על ידי עבירה זו, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת בעבירת ההתחזות כשלעצמה מחד, ובענישה הנוהגת בעבירות שהיה שלא כדין בצירוף התחזות מאידך, ולאור מכלול הנסיבות שפורטו, אני סבור כי מתחם העונש ההולם את העבירות שבפניי נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד 12 חודשי מאסר; בצירוף מאסר מותנה מרתיע וקנס כספי או חתימה על התחייבות כספית.

העונש המתאים לנאשם:

14. לנאשם 6 הרשעות קודמות, כולן בגין כניסה לישראל שלא כחוק.

הרשעתו האחרונה הינה מיום 23.3.15, בת"פ 13094-01-15 (שלום - עכו), שם נדון בגין עבירה זו לחודש מאסר בפועל וכן הופעל מאסר מותנה בן 6 חודשים אשר היה תלוי ועומד כנגדו, במצטבר. סה"כ הוטלו על הנאשם 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כמו כן, תלוי כנגד הנאשם מתיק זה, מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, שהוא בר הפעלה בענייננו. אין ספק כי עברו המכביד של הנאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, יישקל לחובתו.

15. לצד החומרה שבמעשיו של הנאשם, לרבות עברו המכביד והזלזול שהפגין כלפי החוק ורשויות האכיפה השונות, לקחתי בחשבון את טענת סנגורו בדבר מצבה הכלכלי הקשה של משפחת הנאשם וכן הטענה כי כל מטרתו של הנאשם, המשמש ככוח עזר עיקרי בפרנסת המשפחה, הייתה לסייע בפרנסתה. עם זאת, בהתחשב במצב הביטחוני הנוכחי ובעיקר לנוכח עברו המכביד של הנאשם, אשר ריצה בעבר מאסרים בגין עבירות דומות ואף מאסר מותנה בר הפעלה לא הרתיעו זו הפעם השנייה, אין מנוס מהטלת מאסר בפועל מכביד יחסית והפעלת המאסר המותנה במצטבר. לא מצאתי כל הצדקה

בנסיבות מקרה זה לחפיפה, ולו חלקית, של מאסר מותנה זה. לנוכח תקופת המאסר שתושט על הנאשם, החלטתי להימנע מהטלת קנס כספי.

16. סופו של דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל בגין תיק זה.

ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה שהוטל על הנאשם ביום 23.3.15 בת"פ 13094-01-15 (שלום - עכו), במצטבר לעונש המאסר בתיק זה.

סה"כ ירצה הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו - 27.1.16.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או התחזות לאחר.

5129371

54678313

זכות ערעור לבימ"ש מחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום ה' אדר ב' תשע"ו, 15/03/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבון, שופט